

Renild Eriksen/West

beat

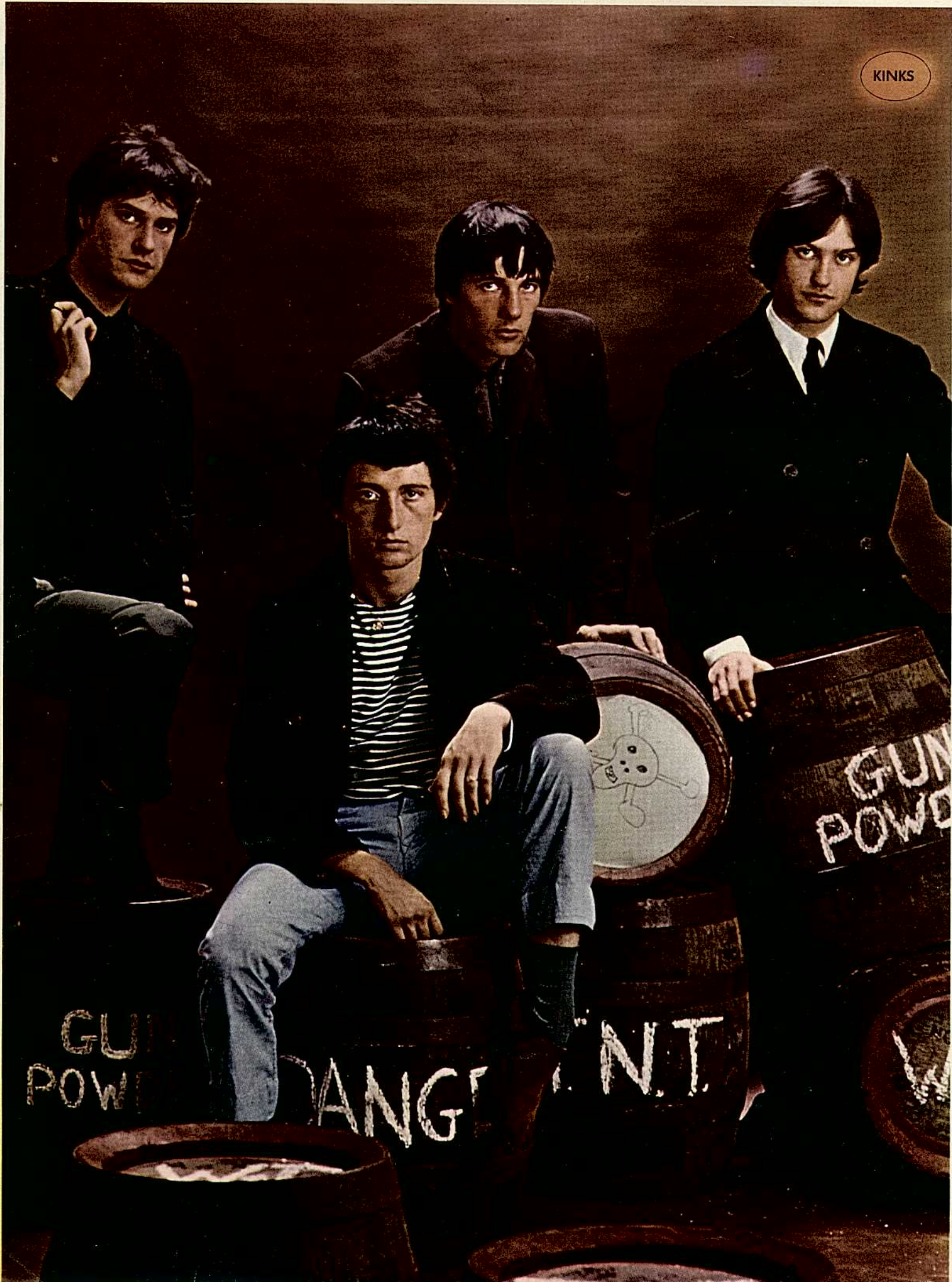
NR. 5

PRIS KR. 1,98 incl. oms.

1965

KUNSTUDGAVE

På midtsiderne
ægte maleri-
reproduktioner:
Ringo Starr &
Paul McCartney

KINKS

- KINKS - PETER BELLI - GUNILLA THORN - SWINGING BLUE JEANS -
- SEARCHERS - SHADOWS - CILLA BLACK - BEATLES - FRANCOISE
- HARDY - SPITFIRES - ANIMALS - CLIDOWS - STAR CLUB - JOE E.
- CARTER'S GROUP - HVEM SKAL TIL RIVIERAEN - MED SIR HENRY -

PETER BELLI

beat

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk A/S
Ansvarshavende redaktør: Erik Haest
I redaktionen: Torben Jørgensen
Redaktion og annoncer:
BEAT
Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVa 1144. Drej (0138) 1144.

BEAT udvider stadig

BEAT er et blad FOR unge skrevet AF unge. Læsernes ønsker er alt afgørende for os herinde på redaktionen.

Læserønsker er baggrunden for, at vi stadig udvider bladet med nye rubrikker. Brevkassen „Skriv til BEAT“, som startede i sidste nummer, er et af eksemplerne, „Top 20“ et andet, „BEAT's Brevklub“, hvor unge kan komme i korrespondanceforbindelse med hinanden, er et tredje eksempel. Derudover har vi rettet os efter talrige læserønsker med hensyn til at bringe billeder og stof om forskellige grupper og solister. Flere vil følge. Husk at skrive til os med ønsker, samt stadig også med ros og kritik. Uden læsernes tilkendegivelser er det umuligt for os at lave det blad, vi gerne vil lave, og som I gerne vil se.

BEAT udvider stadig. Torben Hoyers faste spalte „Midt i en pigtråd“ fortsætter på bedste måde – den er en festlig afveksling i vort ellers ret nyhedsbetonede blad.

Fra og med dette nummer opfylder vi også talrige læsers ønsker om mere film- og teaterstof. BEAT har ansat den dygtige film- og teaterjournalist Jørgen Bjerregård som medarbejder. Under mærket „Fox“ vil han hver gang bringe de seneste nyheder fra denne gren af underholdningsbranchen samt småhistorier om kendte scenenavne. (Se denne gang side 4).

På endnu et felt udvider BEAT sin service. Mange fans har spurgt, om det ikke var muligt at få trøjer til sommerbrug med idolernes navne, og dertil om man ikke kunne fremstille specielle BEAT-trøjer, som bladet hermed tilbyder læserne til favørpris. Foreløbig forsøger vi med tre slags trøjer: Rolling Stones, Peter Dinklage og Les Rivals og endelig specielt for BEAT's læsere et parti BEAT-trøjer med bladets karakteristiske navnetræk. Skriv, dersom der skulle være specielle ønsker om trøjer med andre idolars navne.

I det hele taget: Skriv til BEAT, dersom De har specielle ønsker om ting, vi skal bringe i bladet. – Og glem så ikke at skrive til os, hvis der er ting i bladet, som bør kritiseres eller roses. Det lærer vi af. På den måde kan vi lave et bedre BEAT.

Skriv – helst på åbent brevkort – til:
BEAT
Gasværksvej 10 A
København V.

GUNILLA og SIR HENRY ER I REJSEHUMØR

Vi har været et smut i Italien for at se nærmere på Riviera-byen Varaze, hvor tyve af BEAT's læsere sammen med Gunilla Thorn og Sir Henry skal tilbringe otte dejlige feriedage i sommer.

For dem, der kan lide sol, dyblåt Middelhav, viftende palmer og pragtfulde omgivelser med bjerge i baggrunden er Varaze simpelthen stedet.

Det bliver otte herlige dage for de to idoler og de tyve vindere af BEAT's spændende konkurrence, som startede i sidste nummer af BEAT og fortsætter her.

Hotellet, vi skal bo på, ligger med udsigt over Middelhavet, få meter fra stranden. Varaze er placeret 25 km fra Genua og ca. 120 km fra spillecasinoet i Monaco. Det er ikke sikkert, nogen får råd til at sætte familieformuen på spil ved rouletterne, men det er skam også festligt bare at være tilskuere.

Derimod får vi nok tid og lyst til nogle af Genuas pop- og jazzklubber.

Vinderne behøver ikke have ret mange penge med. Alt er betalt af BEAT – både flyrejsen, opholdet og fuld kost, men en gang imellem vil vi nok allesammen gerne ud og vifte med ørerne, lidt udenfor programmet.

Både Gunilla Thorn og Sir Henry er kommet i rejsehumør. De otte dages ferie bliver for dem et tiltrængt hvil efter en travl sommersæson. Sir Henry kan I høre hver aften i Bakkens Place Pigalle, Gunilla optræder hver enestelørdag og søndag i foreninger, popklubber og restauranter landet over.

For resten blev vi få dage efter, at BEAT nr. 4 var udkommet bestormet af unge, som beklagede sig over, at BEAT allerede var udsolgt hos deres bladhandler. Vi har derfor trykt endnu flere eksemplarer af BEAT nr. 5 (75.000 eksemplarer). Samtidig genoptrykker vi samlekupon nr. 1, så de mange, som gik forgæves for 14 dage siden, alligevel kan få lejlighed til at

deltage i den spændende konkurrence.

For at deltage skal man blot samle de fire kuponer, som bringes i BEAT Kupon 1 og 2 sidder i nederste hjørne på denne side. Klip kuponerne ud og gem dem sammen med kupon nr. 3 og 4, som bringes i de to næste numre af BEAT. Når alle fire kuponer er bragt, sendes det hele ind til BEAT – ikke før, husk det. Vi bringer nærmere anvisning på, hvorledes I skal forholde jer med indsendelsen.

Foreløbig: Klip samlekupon nr. 1 og 2 ud, gem dem, og hold jer klar til at indsende de fire kuponer til slut. Vil I være helt sikre på, også at få kuponerne i de næste to numre af bladet, er det nok klogt at forudbestille BEAT hos nærmeste bladhandler eller kiosk. Det ville være ærgerligt, hvis BEAT var udsolgt for næsen af jer.

Med venlig hilsen
BEAT

BEATLES-portrætter.

Slå op på midtersiderne. Der vil man finde to kunstreproduktioner af Ringo Starr og Paul McCartney i rammer, lige til at sætte op på væggen. Det er de første to af fire malerireproduktioner, som det er lykkedes BEAT at få rettighederne til for Danmark.

I næste nummer bringes de to sidste Beatles-portrætter. Husk derfor at reservere BEAT nr. 6 hos bladhandleren eller i kiosken.

KLIP UD OG GEM
SAMLEKUPON
NR. 1

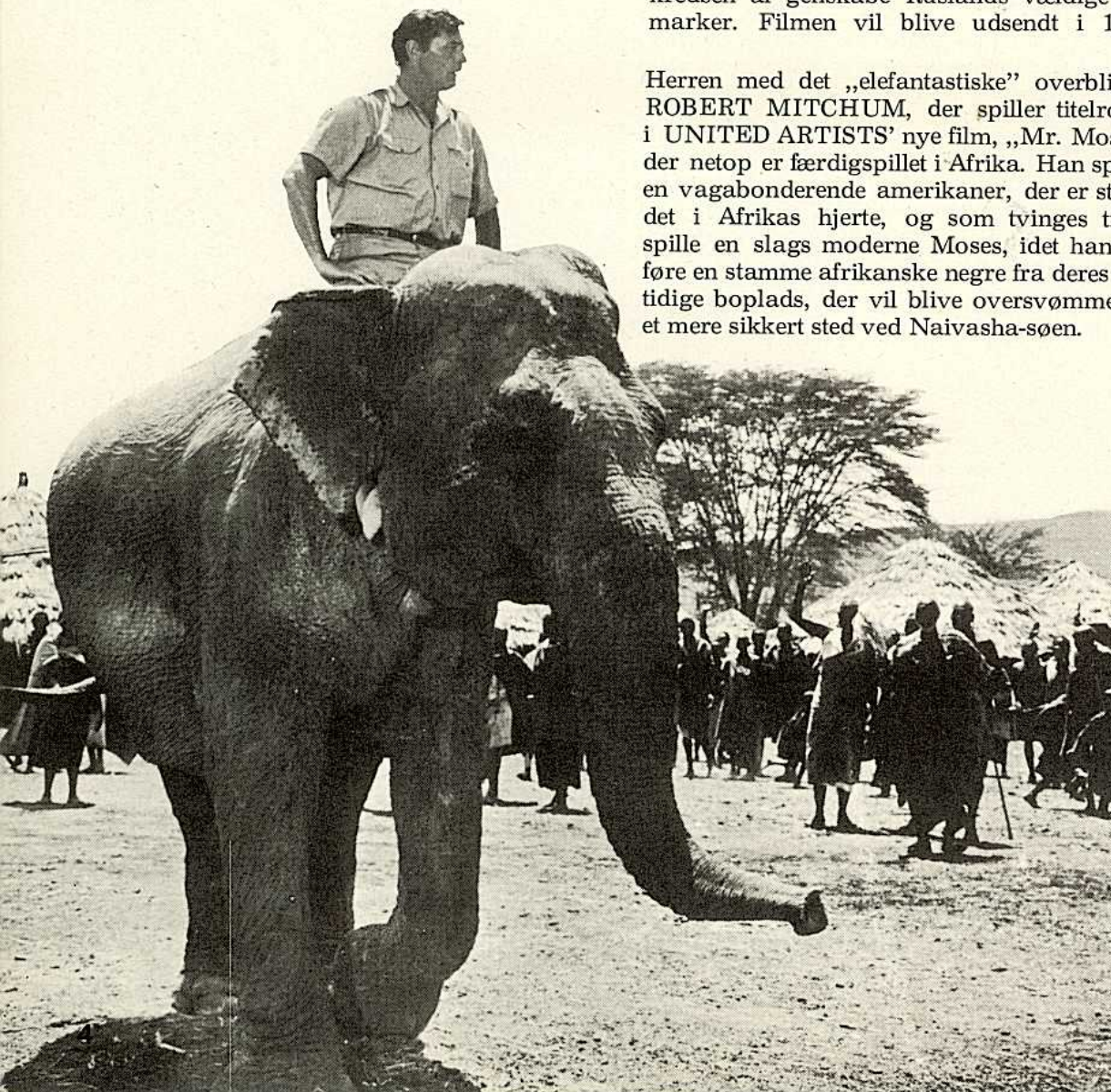
KLIP UD OG GEM
SAMLEKUPON
NR. 2

Filmklip OG **teatersnitter**

Fredag den 21. maj er der premiere på CIRKUSREVIEN, der som sædvanligt iscenesættes af VOLMER SØRENSEN og det bliver BØRGE NORDLUND, der kommer til at stå for den musikalske ledelse. Damesiden udgøres i år af MARGUERITE VIBY, LILY BROBERG, LIS ADELVARD, MARIE-LOUISE CONINCK og LOTTE OLSEN, sidstnævnte fra Collage-Truppen, medens herrerne er BUSTER LARSEN, WILLY RATHNOV, OLE SØLTOFT og CHR. ARHOFF.

Det Ny Teaters åbningsforestilling til kommende sæson bliver Anoil's „Majestæterne“, som skal iscenesættes af Erling Schroeder. WILLY RATHNOV skal spille en ledende rolle og premieren ventes at finde sted i slutningen af september.

Odense Teater har i vinter haft stor succes med opførelserne af DER SKETE NOGET SJØVT PÅ VEJEN TIL FORUM. Forestillingen, der på Broadway blev en vældig kassesucces. Nu meddeler UNITED ARTISTS, at man vil filmatisere den lystige historie og til hovedrollerne har man skrevet kontrakt med ZERO MOSTEL og PHIL SILVERS. D'herrer anses for to af Verdens morsomste mænd, hvilket vi ikke vil benægte, når vi tænker på Phil Silvers i rollen som den tossede repræsentant Otto Meyer i kæmpefarcen, HOPLA, VI LEVER! Indspilningerne ventes påbegyndt i løbet af en måneds tid.

Walt Disney's hidtil største scoop indenfor ikke-tegnefilm, musicalen „Mary Poppins“, får dansk Europapremiere. Det sker først i juli i Metropol i København, hvor direktionen har skrevet kontrakt for et helt år. Man kan allerede glæde sig over de mange iørefaldende melodier fra MARY POPPINS, idet HMV har udsendt en 30 cm LP fra filmens tonespor.

MARY POPPINS er i USA blevet alle tiders succes. Den har allerede indspillet flere penge end „My Fair Lady“, selv om den fremkom flere måneder efter denne.

Det er den engelske forfatterinde P.L. Travers' bog om den underfundige Mary Poppins med de magiske evner, som Walt Disney efter 15 års forhandlinger omsider fik sikret sig rettighederne til og som han nu har filmatiseret med ovennævnte resultat. Til titelrollen valgte han selve JULIE ANDREWS, verdens første Eliza fra den store musical, „My Fair Lady“ på Broadway og en af verdens mest populære unge skuespillerinder i dag, der for en måned siden modtog en „Oscar“ for sin titelrolle i MARY POPPINS. Hendes partner, Ben, spilles af DICK VAN DYKE.

DIRCH PASSER har i en ugestid haft travlt i Hundested med at forberede optagelserne til et nyt dansk lystspil, som han sammen med MERRY FILM står som producent for. Filmens titel bliver FLÅDENS FRISKE FYRE og netop i disse dage påbegyndes indspilningerne. Man venter at kunne have premiere i løbet af september.

Metro-Goldwyn-Mayer har i mere end et halvt år været i gang med optagelserne til Nobelpristageren Boris Pasternak's roman, DOCTOR ZHIVAGO, der iscenesættes af David Lean med OMAR SHARIF som hovedkraft. I tre måneder arbejdede man i en kæmpedekoration, opført udenfor Madrid, hvor man havde genopført store dele af det centrale Moskva ved århundredets begyndelse, og hvor man havde gamle sporgovne til at køre rundt på de over to kilometer nedlagte spor i kulissegaderne. Fra midten af marts flyttede man optagelserne til Finlands Sne, for omkring Polar-kredsen af genskabe Ruslands vældige ødemarker. Filmen vil blive udsendt i 1966.

Herren med det „elefantastiske“ overblik er ROBERT MITCHUM, der spiller titelrollen i UNITED ARTISTS' nye film, „Mr. Moses“, der netop er færdigspillet i Afrika. Han spiller en vagabonderende amerikaner, der er strandet i Afrikas hjerte, og som tvinges til at spille en slags moderne Moses, idet han må føre en stamme afrikanske negre fra deres hidtidige boplads, der vil blive oversvømmet, til et mere sikkert sted ved Naivasha-søen.

Det lille „Fiol teatret“ har så stor succes på sin forestilling „Baby Want a Kiss“ med INGOLF DAVID, BIRGITTE FEDERSPIEL og CARL OTTOSEN at man simpelthen må stryge sommerferien og spille løs, og man regner da også med, at forestillingen vil gå helt til efteråret, hvor den så afløses af „Udviklinger“ med LONE HERTZ og MORTEN GRUNWALD i hovedrollerne. Prøverne hertil er allerede begyndt.

Prøverne til „Dronningmølle-revyen“ begynder i år først omkring 1. juni. Revyen får premiere 12. juni, og følgende skuespillere medvirker: Louis Miehle-Renard, Hanne Løye, Gyda Hansen, Søren Elung Jensen, Peter Steen og Hugo Herrestrup. Søren Melson iscenesætter.

Morten Korch-filmen fra ASA, „Kampen om Næsbygård“, der havde premiere kort før jul sidste år, er blevet en formidabel kassesucces, hvorfor det ikke kan undre at ASA i løbet af et par måneder går i gang med fortsættelsen, der kommet til at hedde „Livet på Næsbygård“.

Men det bliver ikke det eneste vi får at se fra ASA i år, for om ca. 14 dage går man, i samarbejde med NORDISK FILM KOMPAGNI, i gang med optagelserne til „Landmandsliv“, som man forventer at kunne have premiere på til efteråret.

KYS MIG, FJOLS (Kiss Me, Stupid) er titlen på et nyt amerikansk lystspil fra United Artists, som vil få premiere i løbet af et par uger med KIM NOVAK og DEAN MARTIN i hovedrollerne. Det er den uforlignelige lystspilinstruktør BILLY WILDER, der har iscenesat filmen og musikken er GEORGE GERSHWIN's.

RIVALERNE I ENGLAND

Hej fans!

Så er vi hjemme igen efter alle tiders Englandsturné. Teenagene skreg af begejstring, da vi (d.v.s. Peter Belli et Les Rivals) indtog Skotlands store by Glasgow. Vi var inviteret derved af de tre professionelle, danske fodboldspillere i klubben "Morton" Kaj Johansen Erik Lykke og Carl Berthelsen.

I Glasgow spillede vi for en skønnefyldt sal i MARYLAND BALLROOM. Her havde værtsfolkene arrangeret rigtig skotsk danseopvisning. Vi prøvede selv at danse skotsk, men vi var ikke gode til det.

Vi havde en dejlig pige, som var personlige skotske "gæinde". Hun hed Ivy Christie og var 17 år gammel. Hun var meget sød. Det er hende, I kan se på det store billede sammen med Peter og på det lille billede nedest til venstre sammen med os alle sammen.

På billedet nedest til højre spiller vi i Maryland Ballroom - en flot gammel dags sal.

Det midterste billede formeden er fra lufthavnen, da vi rejste videre til Liverpool.

Der - i beat'ens hjemby Liverpool, spillede vi i to dage i Acker Bilks "R & B Club". Det var herligt. Vi så også Cavern Club hvor Beatles startede. Det var mærkeligt at stå i det lokale hvor det hele startede.

Senere var vi i London, en Kampby. Der vil vi gerne tilbage til, så vidt vi forstår kommer vi det også inden så længe.

Slut for denne gang. vi sender jer alle de bedste hilsener fra Peter Belli et Les Rivals

SÅDAN ER CILLA BLACK

Hvis nogen havde fortalt os, at Cilla Black skulle tabe mælet, ville vi have grinet. Men sådan var det. Hun stod ved siden af os på en station i Paris uden at kunne sige noget. Rejsen var gået med lynets fart, og nu stod hun i det vidunderlige Paris, for allerførste gang. Det varede en køretur med taxa, ankomst til hotellet og et måltid mad, førend Cilla var nede på jorden igen.

— Jeg skal blot have en tomatomelet og en stor kop te, sagde hun til den franske tjener. Nu var det hans tur til at tabe mælet — te til

omelet, men, mademoiselle, vil De ikke bestille vin?

— Det tror jeg ikke, fnøs hun.

Cilla fik sin te.

Derefter havde vi en rundbordskonference. Men ikke om te, kun om det, Cilla skulle se.

— Notre Dame, Champs Elysées, fuglemarkedet o.s.v. Da det var søndag, og da fuglemarkedet var åbent, begav vi os afsted.

Vel ankommet blev Cilla forelsket i en papegøje, og papegøjen faldt for Cilla, den hoppede endda op på hendes arm og hviskede hende noget i øret.

— Jeg forstår ikke et ord, lo hun — er det ikke mærkeligt, at fugle kan tale fransk?

Inden Cilla fuldstændig ville tabe besindelsen og prøve at smugle den kærlige fugl til England, drog vi afsted med hende til Place de Tetre, der ligger neden for Sacre Coeur. Det er et torv, hvor der er en mængde kunstnere, flere lever kun af at skitsere, så vi slog os ned og fik en velfortjent drink, mens Cilla blev tegnet.

Hun blev frygtelig genert over resultatet, og det var det øjeblik, vi havde ventet på. Frokosten nærmede sig, og jeg længtes efter at lokke Cilla ind på en typisk fransk restaurant. Det lyder, som var det det letteste i verden — men vor hensigt var, at få Cilla til at spise frølår og snegle.

Vi gik ind på en restaurant i hallerne. Cilla syntes, at alt var vidunderligt og mente, at hun sagtens kunne spise frølår og snegle. Det forhindrede hende dog ikke i at synke sammen i stolen, da det blev serveret.

— Vil I ikke nok spise det for mig? bad hun, inden hun havde smagt på dem. Hun bad os ikke forgæves, vi elsker snegle. Ved synet af vor appetit mente Cilla, at hun var gået tabt af noget og skyndte at spise tolv snegle.

Efter den ret var der intet besvær med frølarerne. — Vidunderligt, sagde hun, — det minder om kylling.

Vi skålede for fransk mad i fransk vin, men Cilla skålede med en kop god, engelsk te.

— Vil du med op i Eiffeltårnet? foreslog vi.

Cilla rynkede næsen. — Nej, sagde hun, — der er lidt for mange turister. Ikke sandt? Desuden er det jo frygtelig højt.

Senere besøgte vi en natklub i St. Germain for at slappe af, snegle og frølår er en ret hård kost, og Cilla ville have, at vi skulle fortælle om alt det, hun ikke så.

Pigen fra Lancashire var med det samme populær hos de franske mænd. Hun dansede alle dansene og så henrivende ud i en prikket silkekjole og hendes specielle Cilla-hat på hovedet. Klokken tre om morgenen opdagede vi, at det var blevet sent.

— De har virkelig gode plader her, sagde Cilla mellem to danse. — Det er virkelig sjovt at høre de sange, jeg kender, på fransk.

— Måske skulle jeg synge en fransk sang selv, sagde hun tankefuldt, — det ser ud til, at man forstår mig, når jeg siger „escusez moi!”

Til sidst havde vi overbevist hende om, at en sang nok ikke ville være så dårlig — men håbet sank igen, da hun råbte efter os:

— Glem ikke at hente mig kl. halv ti, jeg skal ud og købe ind.

Nu skal det siges, at vi havde hørt, at Cilla hader at stå op om morgenen. Eftersom vi deler hendes afsky, så følte vi os ganske sikker.

Men vi havde ikke regnet med Paris... og forretningerne. Hvilken pige kommer til Paris uden at gå i forretninger? I hvert fald ikke Cilla. Men vi havde et svar i baghånden. — Forretninger er lukkede i Paris om mandagen.

— Tag jer ikke af det. Jeg giver mig ikke, før jeg har fundet en, der har åbent. Jeg kan jo ikke komme hjem uden at have købt noget!

Tro os eller ej, klokken halv ti begav vi os afsted. Efter at have kørt i masser af taxi fandt vi en forretning, der havde åbent. Det så ud, som ville Cilla købe 50 par sko, og vi kunne i ånden se hende og alle hendes pakker ombord i maskinen. I sidste minut bestemte hun sig for et par smarte sandaler i grønt og en taske sammen til.

— Jeg kommer tilbage, råbte hun og vinke- de farvel til Paris, og vi er sikker på, at hun gør det.

Selv om hun skal blive tunget til at tage te med hjemmefra.

TALSTÆRKE TELSTARS

Claus Krag (single), John Hansen (rytme), Arne Henning Petersen (trommer) og Stig Henrik Sørensen (bas). Sådan har The Telstars set ud lige fra starten som dansk pigetrådsorkester.

Noget af hemmeligheden ved The Telstars' succes ligger utvivlsomt netop i sammenholdet og kammeratskabet. De er altid mødt talstærk frem til deres engagementer. Ingen afløsere.

Derfor er The Telstars i dag et af Danmarks top-orkestre. Folk kender dem og møder frem, hver gang de fire sputnik-gutter står på plakaten.

Kammeratskabet er også baggrunden for den afhandling som den ene af dem, Claus Krag, i øjeblikket er i gang med at udarbejde som led i sine studier til cand. psych ved Københavns Universitet.

Hans opgave lød: Skriv en afhandling om gruppernes påvirkning af hinanden i et moderne samfund.

Claus Krag valgte sit udgangspunkt i The Telstars.

Kammeratskabet her er måske særligt bemærkelsesværdigt fordi orkestrets fire medlemmer kommer fra vidt forskellige miljøer og arbejdssteder.

Claus Krag er altså stud. psych. John Hansen er murerarbejdsmand, Arne Henning Petersen professionel musiker og Stig Henrik Sørensen er automekaniker.

Alligevel tilbringer de fire Telstars en masse fritid sammen. Foruden træningen bruger de tiden til at hygge sig sammen — og skændes sammen.

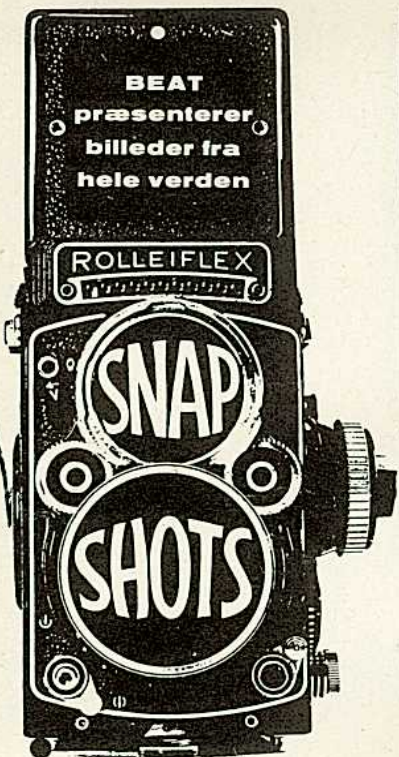
Hidtil er de gået fra succes til succes. Det store gennembrud fik de på Island og i Sverige, hvor de sidste sommer var på turne. Deres plader — fem indtil nu — blev solgt som varmt brød hos mandagsbageren, og da de fornylig optrådte ved den berømmelige Kinks-koncert i København vakte det minder hos dem om de glade dage, da islandske fans i hundredtal stormede tribunen og flæede fortæppet ned for at komme i nærheden af idolerne.

Herhjemme har de indtil videre undgået skandaler. Her nøjes teenagerne med at skri- ge og skråle — og bede om autografer.

Claus Krag havde skrivekrampe efter fire dages optræden forrige uge i Tyrolerlands- byen i Vejle.

Det er umuligt at sige, hvad titlen bliver på Beatles' nye film. Sidste nye forslag er „Help!“ Til venstre ses Paul McCartney, der skæver efter Elanor Bron, som i filmen spiller den kvindelige hovedrolle.

Nej, ikke noget med skandale omkring John Lennon og Elanor Bron. Det er et billede fra filmoptagelserne. John Lennons kone hedder Cynthia, og det bliver hun ved med.

Sangerinden Francoise Hardy vendte forleden tilbage til Paris efter et besøg i USA. Herover er hun fotograferet i Paris' lufthavn.

RIVALISERENDE RIVALER

Det er længe siden, en nyhed har fremkaldt så voldsomt røre i den danske popverden som Ekstra-Bladets meddelelse forleden: Danmarks top-orkester „Peter Belli et Les Rivals“ er gået i opløsning.

BEAT pegede allerede i sit andet nummer på den indbyrdes strid, der herskede i den populære gruppe. Både orkestret og dets managers dementerede bladets påstand, men for få dage siden kom nyheden: Les Rivals har brudt med Peter Belli.

BRUDET I ET AF DANMARKS TOP-ORKESTRE HAR GIVET GENLYD I DEN DANSKE POP-VERDEN

I dagene derefter fyldtes aviserne med al-lehånde beskyldninger mellem parterne, og i dag, knap ti dage efter, er situationen den, at der eksisterer to rivaliserende „Rival-orkestre“.

På den ene side har Peter Belli og single-guitarist Peer Frost søgt at samle et orkester under navnet „Peter Belli og Rivalerne“. På den anden side har de tre „rivaler“ Per-Oluf „Flob“ Hansen, Henrik Carlsen og Niels Kjær Mortensen søgt at samle et nyt orkester til at føre navnet „Les Rivals“ videre.

Bladene har bragt forskellige meddelelser om de to nye besætninger. Sandheden er, at ingen af de to orkestre til dato har fundet deres endelige form.

Vi skal ikke tage stilling til de to parter indbyrdes beskyldninger mod hinanden om svindel, dobbeltkontrakter, udnyttelse, udbytning og hvad der ellers har været fremført.

Vi nøjes med at gentage, hvad vi skrev i artiklen i nr. 2: Kan danske pop-orkestre ikke forstå, at med indbyrdes stridigheder nås intet. Når vi skal ud for at høre et po-

pulært orkester, vil vi vide bestemt, hvem det er, vi skal se på scenen. Det gælder ikke bare i „Les Rivals“ (Eller „Rivalerne“). Det gælder alle danske popgrupper.

Lad os håbe på succes for både Rivalerne og Les Rivals.

I BEAT nr. 6. kan De læse mere udførligt om dette. BEAT bringer billeder, interviews og nyheder om sagen, der utvivlsomt vil gå over i pophistorien som den mest spændende i 1965.

På den ene side: Rivalerne Henrik Carlsen, Niels Kjær og Per-Oluf Hansen („Flob“)

På den anden side: Peter Belli og rivalen Peer Frost

Når „Pop-Kabaretten” lørdag 19. juni slår dørene op på Kølles Gård i Humlebæk, står parodisten Alvin Linnemann og tager imod, iklædt tjenerjakke og forklæde. Alvin Linnemann får her i sommer sin hidtil største opgave, idet han både skal være kunstnerisk førstekraft, daglig leder og tjener.

Det er fra arrangørernes side tænkt som et „gag”, at de kunstneriske førstekræfter optræder som henholdsvis tjener og bartenderske og

synger deres sange og laver deres numre ude i salen og i baren.

Alvin Linnemann er utvivlsomt manden, som kan klare det. I årevis har han arbejdet som kabaretmand, men hans store gennembrud hos det yngre publikum kom i vinter, da han blev engageret til en lang række popshows, dels som konferencier, dels som sanger og parodist — og midt i al pigtråden fik de

unge til at skribe af henrykkelse over sine morsomme numre.

Når han er ude, bliver han med det samme engageret til næste arrangement. Ganske vist er han selv over teenagerårene, men ungdommen kan lide ham og hans humørform, både når han synger, og han — som herover — blandt andet parodierer Elvis Presley, Dirch Passer, Jørgen Reenberg i „Fregatten Pinafore”, Chr. Arhoff — og Alvin Linnemann.

KORT & GODT om STORT & SMÅT

Fritz Freyer, singleguitarist hos The Four Pennies, forlader gruppen. Fritz Freyer skrev blandt andet The Four Pennies' store hit „Juliet”.

P.J. Probys nyeste single „Hold on to what you've got” er allerede begyndt at klatre op ad hitlisterne i England. Hans næste plade bliver en Lennon/McCartney komposition „That means a lot”, som udkommer i løbet af juli. P.J. Proby er ved at indspille sin anden LP, den bliver færdig i juni.

Den franske sangerinde Francoise Hardy ligger lunt på den engelske hitliste med „All over the world”.

Den australske folkesangergruppe The Seekers ligger på USA's top ti med deres nr. 1 i England „I'll never find another you”. I England stiler deres anden plade „World of our own” mod toppen.

Tom Jones scorer endnu et hit i England med sin tredje plade „Once upon a time”. Tom Jones er en stor beundrer af folkesangeren Donovan.

The Everly Brothers har taget det gamle Buddy Holly-nummer „That'll be the day” op som A-side på deres nyeste single.

Decca's kontrakt med The Rolling Stones er blevet forlænget yderligere med ti år.

The Kinks skal på deres første turné til USA. De flyver fra London den 11. juni, for at starte deres fire ugers lange turné i New York dagen efter.

Twinkle's besøg i USA er blevet annulleret. Hun kan ikke få arbejdstilladelse, fordi hun ikke er tilstrækkelig kendt i Amerika. Det var nøjagtig det samme, der skete for Sandie Shaw.

Efter en lang pause ligger Peter og Gordon igen på Englands hitliste. Det er med deres sidste plade „A world of our own”, der tydeligt er inspireret af den bølge af folkemusik, som huserer i England i øjeblikket.

Georgie Fame har indspillet en EP udelukkende med Fats Domino numre. Den hedder „Fats by Fame” og indeholder følgende numre: „No, no”, „Blue Monday”, „So Long” og „Sick and tired”.

Herman's Hermits har kæmpesucces i USA i øjeblikket. De har ikke mindre end tre plader med i USA's top-tredive. De tre numre er „Can't you hear my heart beat”, „Silhouettes” og „Mrs. Brown you've got a lovely daughter”.

Ydermere skal Herman's Hermits indspille en film i USA i løbet af året. Filmens foreløbige titel er „Jailer bring me water”.

Ringo er et vittigt hoved. Han udtalte sig fornylig i en fjernsynsudsendelse således om sin og Maureens kommende arving: „Jeg håber, det bliver en pige eller en dreng”.

The Swinging Blue Jeans' turné i Israel er blevet aflyst af Israels kulturminister. Aflysningen blev begrundet med at de oprintr, der har fundet sted ved koncerterne i Sverige, ikke skulle gentage sig i Israel.

Brian Poole and The Tremeloes er i øjeblikket på turné i USA. Turneen varer i elleve dage, hvor de blandt andet skal optræde i en række TV-udsendelser.

Cliff Richard har indspillet tre TV-shows for det kommercielle fjernsyn i England, Showene varer hver en time. De vil blive vist i engelsk fjernsyn under Cliffs lange fravær fra fædrelandet til sommer.

Den tidligere leder af The Honeycombs, Martin Murray, har dannet en ny gruppe The Lemmings. Deres første plade hedder „My little Girl” og er skrevet af Martin Murray selv.

Dansk Film Journal optog forleden koncerten med The Animals i KB hallen. Det var fotograf Frank Poulsen, som også optog verdens største popshow i London.

Filmen vises i denne uge i DSB kino.

The Spitfires hører til Jyllands populæreste poporkestre.

De blev for ca. 4 måneder siden nr. 2 ved Jyllandsmesterskaberne i beatmusik. The Spitfires skiftede for kort tid siden et par medlemmer ud i orkestret, hvorved deres spil er blevet forbedret. Spillestilen er det populære rhythm'n blues. Sådan ser de ud i dag: Fra venstre: Palle Lausen (rytme), Steen Rosby (trommer), Karl Erik Larsen (orgel/sang), Freddie Agerskov (single) og Jan Møller (bas).

The Rolling Stones fandt Marianne Faithfull, The Bachelors fandt Twinkle, The Animals fandt Goldie og nu har Freddie and The Dreamers også gjort et fund. Det er den unge sangerinde Maxine Darren.

The Searchers og The Zombies skal på turné sammen til USA. De flyver dertil den 16. juli og bliver der i seks uger. De skal blandt andet optræde i det berømte Dick Clark Show.

SEXIKINI

sommerens bademode: DEN ER BEAT

Manden, som sidste år præsenterede verden for „den topløse” badedragt, fik ikke helt heldet med sig, selv om sommerlørdage ved Bellevue viste, at der ikke er mange millimeters forskel.

I år er den gode pariser-mode-mand gået en anelse baglæns i sit modeforslag til sommerens badedragt, selv om der stadig ikke overlades meget til fantasien.

„Sexikinien” kalder han bademoden 1965. Vi herhjemme kommer nok til at kalde den for „den gennemsigtige”.

Hæmninger og gammeldags moralbegreber som hindrede „den topløse” i at slå an, vil nok bedre kunne affinde sig med „den gennemsigtige”. Den tror vi på. Den er både fiks og fræk. Den er mere. Den er beat. Det gennemsigtige skyldes, at dragten er syet af kniplingsstof.

Så kan de gamle i hvert fald ikke påstå, at der ikke er en blonde. Der er simpelthen ikke andet.

På åbningsaftenen var der ekstrahyldest til Place Pigalle's to orkestre, Sir Henry and his Butlers og Melvis and his Gentlemen, som blev kranset og gennemførte et fællesnummer, skønt grankvistene stak i fingrene.

Atter i år bliver Place Pigalle hovedstedet for Københavns pigetrådsinteresse. Restauratør Bent Hasebart har ved at engagere så gode orkestre som Melvis and his Gentlemen, Joe E. Carter's Group, Sir Henry and his Butlers og Dandy Swingers lagt alle konkurrenter et par guitarlængder bag sig.

Man så det allerede på Bakkens åbningsaften, hvor teenagerne stod i kø langt ud blandt bakkegæsterne for at komme ind i Place Pigalle. Melvis og Sir Henry lagde for, og de modtog i aftenens løb laurbærkransen for deres indsats (Det virkede for resten lidt forkert, at man havde ombyttet laurbærerne med grankviste).

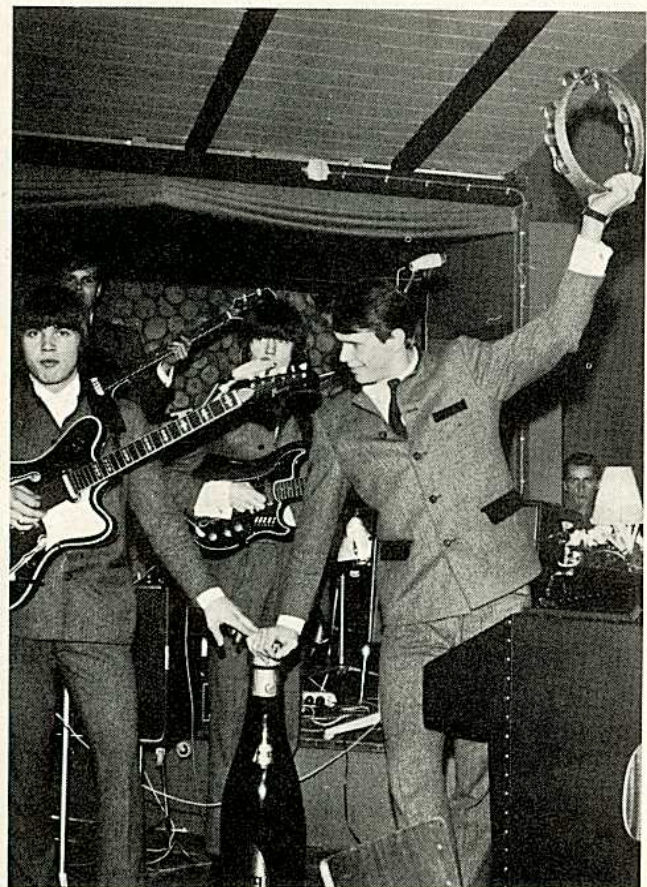
Men Place Pigalle er ikke helt ene om poppen. I Valhalla spiller The Clidows og The Caravans, et par gode orkestre, som dog stadig i forhold til Pigalle's er placeret på sekundapladsen.

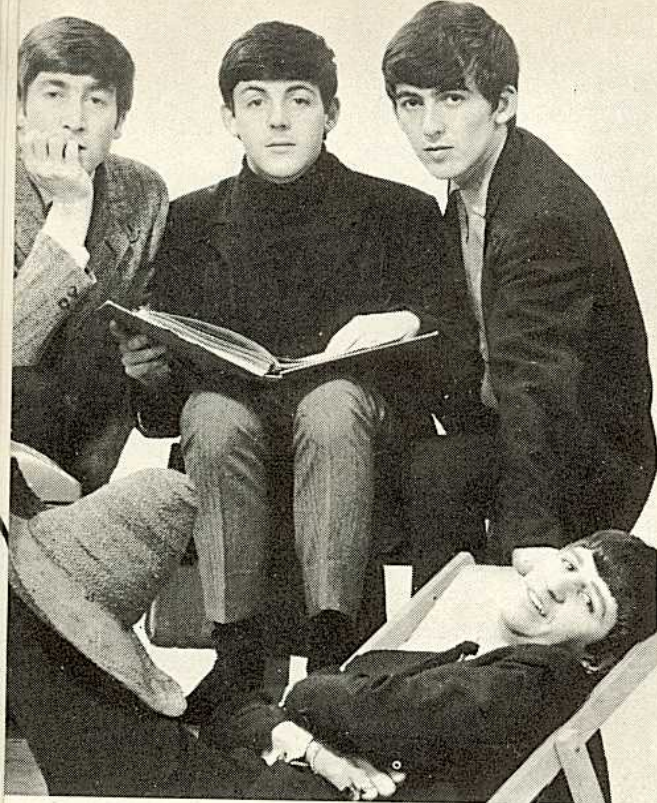

Blandt publikum sås de fleste københavnske orkestre med deres piger. Herover to kendte trommeslagere, Irwing Waldorff fra Matadorerne (th) og Poul Steen Andersen fra Joe E. Carter's Group, som skal spille i Place Pigalle i juni og august.

I Valhalla spillede københavsmestrene 1965 The Clidows. Fra venstre er det John Kjærgaard (sang), Torben Larsen (rytme), Palle Finderup (rytme, ny mand i orkestret), Finn Grindorff (trommer) og John „Krølle“ Petersen (bas).

The Mods spiller i „Røde port“

Her har alle været: Ray Charles, Chubby Checker, Little Richard, Johnny Kidd, Gene Vincent, Brenda Lee, Fats Domino, Billy Cramer og mange andre store navne. Dengang — da de ikke var helt så store!

Her oplevede Beatles deres mest dramatiske dage. En tid som de aldrig vil glemme. Her skete ting, som forvandlede dem til en gruppe, der var anderledes. Som vendte tilbage — til Liverpool — og erobrede verden.

Dette „her” er en gammel biograf. Uden stole og uden det hvide lærred. I salen er der en masse runde borde og behagelige sofaer. Væggene er overklisterede med gamle afficher. Ved indgangsdøren er en lang bardisk. Bagved baren kan man se tusinder af fotos.

Balkonen er der stadig. Nu er den et sted, hvor man kan kysse, hviske og se ned på gulvet. Mod scenen, hvor et pop-orkester synger:

Ev'ry night when everybody has fun
Ev'ry night the tears come down from
my eyes
Ev'ry day we'll be happy I know

Fra balkonen kan man se, hvordan hundreder af unge mennesker danser dernede i halv-mørket.

Dette er Star Club i Hamburg. Midt på Reeperbahn, det ukendte, berygtede, forfaldne område som er fyldt med streap-tease lokaler, tyve, gadepiger, nøgenrevyer og pantebanke.

Men i denne gade, som kaldes „Verdens Værste”, er der kun én Star Club. Og klubben er mere end en almindelig pop-klub.

Star Club i sin røde belysning, med sine bløde sofaer, med sin duft af dramatik er et forhekset sted. Et sted som vækker gamle minder og stimulerer nye oplevelser.

Husk blot på Astrid Kirchherr, pigen som i 1961 opløste Beatles, fordi hun blev forelsket i Stuart Sutcliffe — det var ham, der var deres første guitarist i Hamburg, og som ikke ville vende tilbage til Liverpool, da kontraten løb ud. Som stod sammen med pigen, som han elskede mere end alt andet... og som på så tragisk måde døde få måneder senere. Nu sidder Astrid undertiden i et hjørne af Star Club — som Stuart aldrig fik lov at opleve — og lytter til The Eyes, som synger:

I'm wondering why you hurt me....
then
you're back again....

no, no, no, not a second time....
Ord som blev skrevet af Paul McCartney og John Lennon. Ord som får Astrid til at tænke på Stuart.

Hun mindes, hvordan hun for første gang så den blege, pæne dreng med sorte briller på scenen. Hvordan han smilede vemodigt til hende, hvordan hendes ven Klaus straks følte, at han skulle miste hende. Hvordan hun senere traf Stuart....

Astrid tænker på de dage, da Stuart flyttede ind i hendes lejlighed, da han sagde til hende: Jeg vil altid være sammen med dig. Hos dig. For dig vil jeg bryde båndet og begynde et nyt liv.....

Det nye liv var en stræben efter at blive kunstner. At male billeder, at forsøge at sælge dem og leve af sin kunst. En vanskelig opgave i Reeperbahn, som kun sætter pris på nøgne kvindeskulpturer og kontakter.

Stuart, som ikke havde råd til dyre lærreder, malede på vægge, papirstumper, gamle papkasser.

Han brugte blæk, blyant, farvekridt og kul. Han tegnede Paul, John, Pete, George. Han skitserede de tomme gader om formiddagen, de fyldte lokaler om aftenen. Rasende kvinder som slås i gyder, alfonsere som venter på deres piger, som sidder i Herbertstrasses bordelvinduer, dansende par, alt liv på Reeperbahn....

Men mest tegnede han Astrid. Pigen som startede „den sorte” periode. Hendes velkåbte krop i sort jumper, sorte bukser, sorte handsker, sorte støvler.

Astrid har samlet en mængde af disse Stuart-tegninger. Hun opbevarer dem låst inde i et særskilt værelse i lejligheden. Et værelse hvor

alle vægge er beklædt med sølv, men alt andet er sort: sorte stole, sort bord, sort sofa, sort lagen i sengen, et spejl i sort ramme.

Paul McCartney kaldte rummet „The Chocolate Box” og kun de allernærmeste venner har set det....

Astrid vil en dag arrangere en udstilling af alle disse malerier, tegninger og skitser. En udstilling, som altid var Stuarts drøm, men som han ikke fik lov at opleve.

Stuart blev syg i januar 1962. Han havde hovedpine og blev svimmel. Undertiden så han forskellige ting, havde hallucinationer. Han blev bange og troede, han havde kræft. Men han havde ikke kræft. Det var en blodsamling i hjernen, som gjorde ham svag. Han døde i april 1962. Astrid fandt ham bevidstløs på gulvet. Han bevægede sig ikke. Han måtte være stået ud af sengen om natten, da sygdommen forværredes. Astrid ringede straks efter ambulancen, men det var for sent: Mens ambulancen susede frem gennem gaderne med tudende sirener, døde Stuart i Astrids arme.

Et liv slukkede.... én pige blev ensom...

Men på samme tid begyndte et nyt liv. I Grosse Freiheit nr. 39 ved Reeperbahn åbnedes en ny klub: STAR CLUB. En klub som på en måde stadig holdt Stuart Sutcliffe i live. Et sted hvor mindet om drengen, som døde, stadig er levende og friskt....

Samme dag Stuart døde, kom Paul, John og Pete fra Liverpool. Samme aften skulle de begynde at spille i den nye klub. De havde ikke set Stuart, siden de forlod Hamburg, og det første de spurgte om, var:

— Hvor er Stuart?

Grædende fortalte Astrid, hvad der var hændt. Først ville de ikke tro det. Siden kom chocket. John blev næsten hysterisk. Han var Stuarts bedste ven. Pete og Paul begyndte at græde. Stuarts mor var med flyveren fra Liverpool, og da hun hørte den sørgelige nyhed, tog hun Astrid i sine arme:

— Overfor døden er vi magtesløse, sagde hun roligt.

Men samme aften skulle drengene begynde at spille i klubben. Pete Best, drengenes trommeslager, sagde:

— Det kan vi ikke klare!

Goerge Harrison, som var kommet til Hamburg nogle dage tidligere, og som vidste hvor meget der stod på spil, svarede:

— Vi må! Nu gælder det!

George vidste mere end de andre. Han havde allerede truffet klubbens ejer, Manfred Weissleder, en 34-årig tysker fra Westfalen, som havde købt den gamle biograf på Reeperbahn for at starte en klub for unge mennesker. For pop-elskere.

— Jeg vil bygge noget op, som aldrig tidligere har eksisteret, sagde Weissleder til George. Noget helt nyt! Stolt viste han George en affish med store blokbogstaver:

Nøden er slut!

Nu afliver vi bondemusikken!

Nu begynder vi en ny periode....

HER

Allerede da var Weissleder på Reeperbahn noget af en legende. Han, den 2 meter lange jætte, som tidligere havde været sportsfisker, radiotelegrafist, ingeniør og dykker, var på nogle få år blevet millionær.

Nogle få år tidligere begyndte Weissleder som teknisk assistent på en klub i Hamburg. Uden en øre i startkapital i 1962 havde han ikke mindre end 14 restauranter!

Men han var endnu ikke tilfreds. Han følte at nu måtte der startes noget helt nyt. Noget for unge mennesker.

Så købte han den gamle biograf og konstruerede selv et stereofonisk anlæg, som nu betragtes som et af verdens bedste! Bag gamle kulisser og mørke biografvægge er nu anbragt verdens fineste forstærkere. Den musikeffekt, man opnår inden for Star Club's vægge er ganske enestående....

Alt dette vidste Goerge Harrison. Han fortalte det til sine venner Paul, Pete og John. Men, alligevel, den første aften i Star Club med Beatles blev en stor skuffelse. De var træge, uinteresserede, vemodige. Stuarts død kastede sine mørke skygger over drengene.

Manfred Weissleder var bekymret. Den næste dag samlede han drengene og sagde:

Det går ikke at fortsætte på denne måde, drenge! I må vågne op fra sorgen. Jeg forstår, at I ikke kan glemme Stuart, men der er kun to veje at gå: at hædre Stuart ved at spille bedre end nogensinde tidligere — eller at slutte på scenen og afbryde den musikalske bane i Star Club.

Manfred Weissleder var ærgerlig. Han ønskede ikke, at hans nyfødte Star Club skulle dø allerede den første dag på grund af et nedtrykt Beatles-orkester. Han tolererede ikke en begravel i en klub, som skulle betyde nyt liv!

Og samme aften, da han gik ned og satte sig i en sofa i klubben for at lytte til sine drenge, opdagede han, at hans ord havde haft den ønskede virkning: Beatles var bedre end nogensinde. De spillede på en måde, som aldrig tidligere var set eller hørt i en klub.

Således fødtes en ny stil. Det vi kalder „beat“, „merseysound“, „liverpoolsound“ eller bare „the sound“!

Og den nye stil blev altså født i Star Club en nat, hvor det var et spørgsmål om at dø eller overleve. At blive ved eller forsvinde...

Manfred Weissleder var ikke den eneste, som var glad den nat, Beatles blev født. Publikum var ude af sig selv af begejstring. Klapsalverne bragede. Forvågede flaneurer samledes ved indgangen og så nysgerrigt ind i den nye klub.

— Er der sket noget, spurgte en betjent, er der slagsmål?

— Nej, nej, vi fejrer bare en sejr!

Betjenten forstod ikke, hvad man mente. Det var der mange på Reeperbahn som ikke gjorde for to år siden. Men i dag, 1964, er Hamburg meget stolt af sin Star Club. Verdens største stjerner har gæstet den. Ikke blot Beatles, mange er blevet store på grund af Star Club.

Gene Vincent var den første internationale stjerne, som gæstede Star Club. Han kom allerede nogle uger efter, at Beatles var begyndt. De blev meget gode venner.

Star Club åbner allerede kl. 4 om eftermiddagen og har åbent til kl. 04. I løbet af disse tolv timer kan man høre fem-seks orkestre, som skifter hver time. Programmet kan se således ud:

Kl. 16.00 The Tornados

Kl. 17.00 The Eyes

Kl. 18.00 The Liverbirds

Kl. 19.00 Alex Harvey

Kl. 20.00 The Tornados

Kl. 21.00 The Crickets

Kl. 22.00 begynder det hele forfra igen.

Hverdage har Star Club ingen entré. Om lørdagen koster det 1 DM at komme ind. En Coca-cola og alle andre læskedrikke koster 1,50 DM, en drink 2,50 DM.

Jeg sad en almindelig aften i Star Club. På scenen sang fire piger fra Liverpool: Liverbirds.

De er ikke så dårlige, af piger at være, sagde Pigo-Herbert, en 18-årig pop-fan, som ved mere om pop end mange af vore mest kendte eksperter. Han har bl.a. altid en samling på 50-100 stjernefotografier på sig!

Senere kom et andet orkester: The Eyes. Tre drenge fra Liverpool — og en som virkede be-

sengen med forbrændt hud og hovedpine. De vovede sig ikke ud, De var bange.

— Tænk hvis vi ikke kan vende tilbage til London, som vi lovede Brian, sagde John. Men Astrid kurerede dem straks.

Efter to uger i solen og ved havet fløj de tilbage til London. Astrid og jeg fik en indbydelse til at besøge dem i London.

I april måned i år fløj Astrid og jeg så til London for at træffe drengene. De havde netop indspillet „A hard days night“. Jeg skulle blive der nogle måneder og arbejde som grafiker. Men det var svært at få fred til at arbejde.

Jeg boede den første tid hos Beatles i Green Street 57. Det var en risiko, som de snart blev nødt til at gi' op overfor. Det lykkedes fans at belejre entréen.

Nu bor de på Williams Mew, huset ligger i en gade, som er „privat område“, så nu er der roligere.

Da drengene hørte om mine problemer for at få fred til at arbejde, overtalte de mig til at blive musiker. Ringo begyndte at give mig undervisning i at spille guitar.

Astrid var også med. Vi kunne sjældent væ-

FØDTEES BEATLES

og alle har været her

Senere kom Gerry and the Pacemakers, og selv de optrådte sammen med Beatles. Ligesom Johnny Kidd and the Pirates og Bill Haley and the Comets.

Manfred Weissleder vil give sit publikum mere pop end nogen anden klub i verden.

Han sendte sin højre hånd, Horst Fascher, til Liverpool for at hente flere orkestre.

— Engager alle som er lige så gode som Beatles eller i det mindste har lyst til at være det, sagde han til Horst.

Og Horst kom tilbage med et nyt orkester, som kaldte sig The Searchers. Han samlede dem sammen på klubber i Liverpool og transporterede dem selv til Hamburg. Han søgte dem alle steder og gav dem navnet „Searchers — De Søgende“.

Siden kom Little Richard og slog alle rekorder i publikums-succes. Pigerne stormede scenen og bad om en souvenir. Han blev tvunget til at begynde at klæde sig af og uddele alt, hvad han ejede til det vilde publikum.

Derpå kom Brenda Lee, den gale Screaming Lord Sutch med sine makabre påhit, Chubby Checker, The Tornados, The Bachelors, Millie og mange andre....

Efterhånden skete der noget med publikum: Det blev verdens bedste til at klappe og vise sin begejstring.

I dag sidder der en masse pop-eksperter i Star Club. Folk som har set, hørt og været med til alt i disse få år, som er gået siden den dramatiske start.

kendt! En mager, sortklædt dreng med Beatles-udseende. Klaus Voormann! Det var ham, der var Astrid Kirchers ven, da hun traf Stuart. Det var ham, der gik op til Stuart den aften og sagde: „Astrid vil gerne lære dig at kende“.

Hvordan gik det til, at han blev musiker? At han spillede guitar? Og hvordan var Astrid kommet over tragedien med Stuart? Hvad var hændt bagefter?

En time senere fortalte Klaus mig:

Jeg var grafiker. Jeg havde aldrig haft et instrument i hånden. Jeg trivedes i mit arbejde, men efter 1962, hvor Star Club åbnede, har jeg været her hver aften... Jeg så musik, jeg spiste musik, jeg drømte om musik. Men jeg turde ikke begynde....

Det var Ringo, som begyndte at tale om min fremtid.

Hvorfor begynder du ikke også at spille, sagde han til mig. Vi havde netop været på Teneriffa på Kanarieøerne. Det var forår. Min far har et hus der, og jeg inviterede vennerne derned. De havde netop 14 dage fri, og de sagde ja tak med glæde.

De syntes, det var vidunderligt at være frie, sikre, at være fri for pressefolk og gale fans...

Paul skrev en melodi „That's Teneriffa the wonderful place.“ George drønedede omkring i min fars sportsvogn.

Selv Astrid kom derned. Og det var pænt af hende at komme.

Der skete nemlig en lille „ulykke“: Beatles var for første gang rigtig udsat for en brændende sol, og efter tre dage lå alle i

re i fred for omverdenen, men når vi var det, var det nøjagtigt som i gamle dage.

Drengene havde overhovedet ikke forandret sig.

Astrid traf en 18-årig fyr, Gibson Kemp.

Hun mødte ham allerede første gang i januar 1964 i Star Club, hvor han var trommeslager i et orkester. I begyndelsen var det vel mest venskab, men efterhånden vågnede forelskelsen.

Så hændte der noget i London, som var et frygteligt chock for os alle: En aften i oktober kom John ind i værelset og sagde:

— Astrid er kommet til skade ved en automobilulykke. Hun er bevidstløs og ligger på hospitalet....

Vi for alle ud. Da vi kom hen på hospitalet, fik vi at vide, hvad der var sket: Astrid og Gibson var på vej til London, vejen var glat og bilen kolliderede. Astrid havde fået en alvorlig rydskade. Man vidste ikke, om hun kunne overleve. Gibson var uskadt.

Efter nogle ugers forløb endte alt imidlertid lykkeligt: Astrid vågnede op af sin bevidstløshed og skaden efterlod ingen mén. Men i løbet af den tid — da døden var så nær — blev Astrid knyttet endnu nærmere til Gibson.

Straks efter forlovede de sig. Nu spiller Gibson i Star Club. Jeg spiller sammen med ham, og Astrid er frisk og lykkelig....

Astrid, pigen som engang forlod Stuart og selv var så nær døden, har endelig fundet lykken!

Livet går videre i Star Club.

TOP 20

(Tallene i parentes angiver placeringen i sidste måned)

- 1 Poupée de cire, poupée de son
France Gall, Philips (0)
- 2 Rock and roll music, The Beatles,
Odeon (2)
- 3 The last time, The Rolling Stones,
Decca (7)
- 4 Ticket to ride, The Beatles, Parlophone (0)
- 5 Lille fregnede Louise, Jonny Reimar,
Philips (1)
- 6 Do the Clam, Elvis Presley, R C A
- 7 Mashed Potatoes, The Defenders,
Sonet (12)
- 8 Belinda, The Rocking Ghosts,
Metronome (10)
- 9 Tell me, The Rolling Stones, Decca (6)
- 10 Gabrielle, Bent Werther and 3, (0)
- 11 Roll over Beatles, Peter Belli et Les
Rivals, Triola (8)
- 12 Lille Dukke, Gitte Hænning, HM (0)
- 13 Hallo De der, Grethe og Jørgen Ing-
mann, Metronome (14)
- 14 El Bandito, Jørgen Ingmann,
Metronome (0)
- 15 Under the boardwalk, Someones,
Sonet (0)
- 16 Ta' en pause, Eugen Tajmer, R C A (3)
- 17 Tak, Katy Bødtger, Polydor (4)
- 18 Tires of waiting for you, Kinks, Pye (0)
- 19 Smil lille unge, Raquel Rastenni,
Sonet (0)
- 20 Walking Alone, Peter Kinn, Sonet (0)

LP'ER

- 1 International Piano Festival, Div. kunst-
nere, F. N.
- 2 Bestles for sale, The Beatles, Parlophone
- 3 Roustabout, Elvis Presley, R C A
- 4 The Rolling Stones nr. 2, The Rolling
Stones, Decca
- 5 Besættelsen (dokumentarisk skildring af
de 5 besættelsesår 1940-1945)
Metronome

BEAT ÅBNER EN BREVKLUB

Vi får en masse breve fra læsere, som ønsker brevveksling med andre, der har samme interesser.

Nogle vil bytte idolbilleder, andre vil ud-
veksle breve om deres musikinteresser. Vi vil
som S
vter til Th
p
h I'm wo
then
fi you're
k no, no,
Ord son
tøhn Lenr
v, Stuart.
2 Hun mi
den ble
enen. Hv
, hvorda
in skulle
af Stuart..

aktuelle PORTRÆT

— Tak for „Tak”, siger de tusinder af pladekøbere, som i denne måned har bragt Katy Bødtgers version af den religiøse, tyske sang ind på en håndfast 17. plads på den officielle, danske hitliste.

— Ingen „Tak”, lyder svaret fra musiker i Frelsens Hær, Richard Mott, København, som ved at luften sin forargelse over Katy Bødtgers verdslige tolkning af den før så gudelige salme, har formået Danmarks Radio til at lægge pladen på is.

— Tak for taklingen, siger søde Katy Bødtger, som takket være hr. Mott's og radioens fælles „Du får den kolde skulder”-aktion har fået en bedre reklame end nogen i dette år.

— Tak, siger grammofonselskabet Polydor og grammofonforhandlerne, som nu dårligt kan overkomme efterspørgslen fra folk, som vil høre den omstridte plade. Ingen tvivl om, at pladen vil stige op til en højere plads end syttendepladsen på næste uges hitliste.

— Utak er verdens løn, siger vi. BEAT's anmelder har hørt pladen. Vi ville gerne have bragt lidt trøst til hårdt ramte Katy Bødtger og hendes næppe helt unge fans. Det er os aldeles umuligt. Vi synes pladen er dårlig. Alderdomspop af banaleste karat. Så hvis nogen tilbyder os „Tak”, siger vi:

— Ellers tak!

Tak for de mange åbne brevkort til BEAT's idolbarometer. Vi har denne gang modtaget mere end 8000 brevkort, og idolbarometret herunder er opbygget på grundlag af de mange stemmer. Blandt indsenderne har vi trukket lod om ti grammofonplader, som kommer med posten. De er vundet af:

Kirsten Bjerregård, Voldum, Randers.

Jytte Larsen, Skagavej 14, Skagen.

Anne B. Nielsen, Blegdammen 7, Kalundborg.

Kjeld Henriksen, Konsulgrausgade 21, I, Kolding.

Ebbe Nielsen, Svends Allé 53B, Lyngby.

Birgit Andersen, Bjørnsonsvej 32, I, Valby.

Flemming Hansen, Nordre Boulevard 83, Varde.

Birger Mikkelsen, Tvedvej 79, Svendborg.

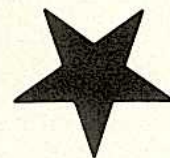
Birthe Andersen, Åbenråvej 12, Løgumkloster, Sønderjylland.

Finn Johansen, Ærøgade 4, Odense.

Sådan skal I gøre for at være med til at stemme om Idoltropen:

1. Skriv navnet på jeres idolfavorit på et åbent brevkort.
2. Skriv jeres navn og adresse nedenunder.
3. Send kortet til:

„Idolbarometret”
BEAT
Gasværksvej 10 A
København V.

IDOL

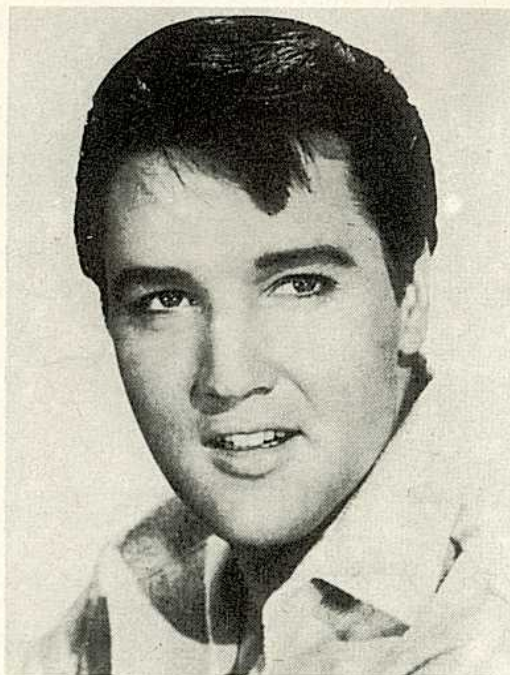
1	BEATLES	B
2	ELVIS PRESLEY	A
3	ROLLING STONES	R
4	CLIFF RICHARD	O
5	THE KINKS	M
6	SIR HENRY AND HIS BUTLERS	E
7	DETED REIL AND	T

der
at
ler
ske

ke-
dø
ykt
ra-

tte
en-
len
en-
id-

Midt i en
pigtrådstid
VED TORBEN HOYER

Elvis Presley – hans næse er til debat.

Man skulle tro, det var en smart gimmick – men TOM JONES har faktisk ikke opkaldt sig efter den nok så bekendte engelske farvefilm – han hedder Thom(as) Jones Woodward, er født 7. 6. 1940 i Wales – og han bliver et af de næste store popnavne vi får at se i Danmark. Retfærdigvis skal det slås fast, at f. eks. „Tom Jones” skoen udelukkende er opkaldt efter filmen – og ikke efter sangeren. Nu mangler man så bare en sanger med navnet JAMES BOND – for THE GOLDFINGERS har vi allerede – det er en gruppe i Stockholm!!!

Stor interesse samles i øjeblikket om ELVIS PRESLEY's næse. Den skulle være et af hans mest fremtrædende fortrin (!), idet den giver ham samme profil som den græske handels gud HERMES, som denne ser ud i en skulptur af PRAXITELES. Nu forlanger en del af Elvis' fans at få én ting at vide:

Midt i en
pigtrådstid
VED TORBEN HOYER

er han født med denne næse, eller har han ladet den ændre – som hans kollega ANKA? En californisk pige påstår at vide, at en mand, der så 100 pct. ud som Elvis i 1948 lå på et hospital i Mississipi og var indlagt med en ganske almindelig bondetud – men som kom ud med en profil som Hermes! Åh, ja alle disse hemmelighedskræmmerier! Hvorfor får man ikke også en autoriseret liste over hans tandlægebesøg?

ROY ORBISON var, skønt en hel del topper og et næsten legendarisk navn i popbranchen, en af de største fiaskoer, man har oplevet på en skandinavisk scene. Hans Sveriges-besøg forleden gik så stille af, at man knap nok bemærkede, at han har været her. Aviserne ofrede tre-fire linjer på ham. Synd, men sandt!

THE LOLLIPOPS er nu nr. 2 på vort svenske søster-blad, „Idolnytt”s idolbarometer. Deres første LP, „Do You Know ... The Lollipopps?” er netop udsendt i Sverige – og den indeholder 14 numre – som alle er skrevet af Jørgen og Torben Lundgreen. „Oh, Girl” regnes for et af de stærkeste numre – det er optaget ved hjælp af trick, således at Jørgen spiller såvel orgel som single-guitar, Torben såvel rytme som tamburin – Torben synger solo, Jørgen og trommeslageren Poul kor!

Så har vores gode gamle BEATLES lavet den igen: „Ticket to Ride” rider højt på samtlige lister – og det er mere end velfortjent. „Rockn-roll Music” var ikke helt deres egen stil – og da også kun udsendt som single her i Skandinavien. „Ticket” er en rigtig Beatles-plade.

Svensk TV's „Drop In” gik for sidste gang den 27. april. Man har ikke planer om, at det skal komme igen til efteråret. Program-

Midt i en
pigtrådstid
VED TORBEN HOYER

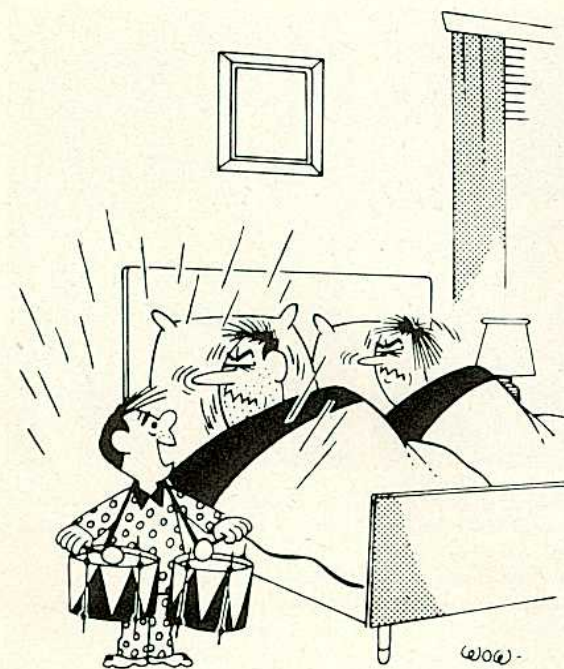
met var efterhånden blevet en så fortyndet kop te, at man havde svært ved at afsætte fribilletterne til indspilningerne!

Der er næsten altid noget, der kommer på tværs, når THE SPOTNICKS skal på længere rejser. De kom aldrig til Amerika, og nu er deres Japan-turné netop blevet aflyst. Derimod synes det orkester, de blev udbyttet med, da de var i England, THE DEE-JAYS, at være i stærk fremgang. De lå højt på Tio I Topp med „Long Tall Shorty”, og de har en god scenefremtræden, hvilket de beviste på den store koncert forleden i Malmø.

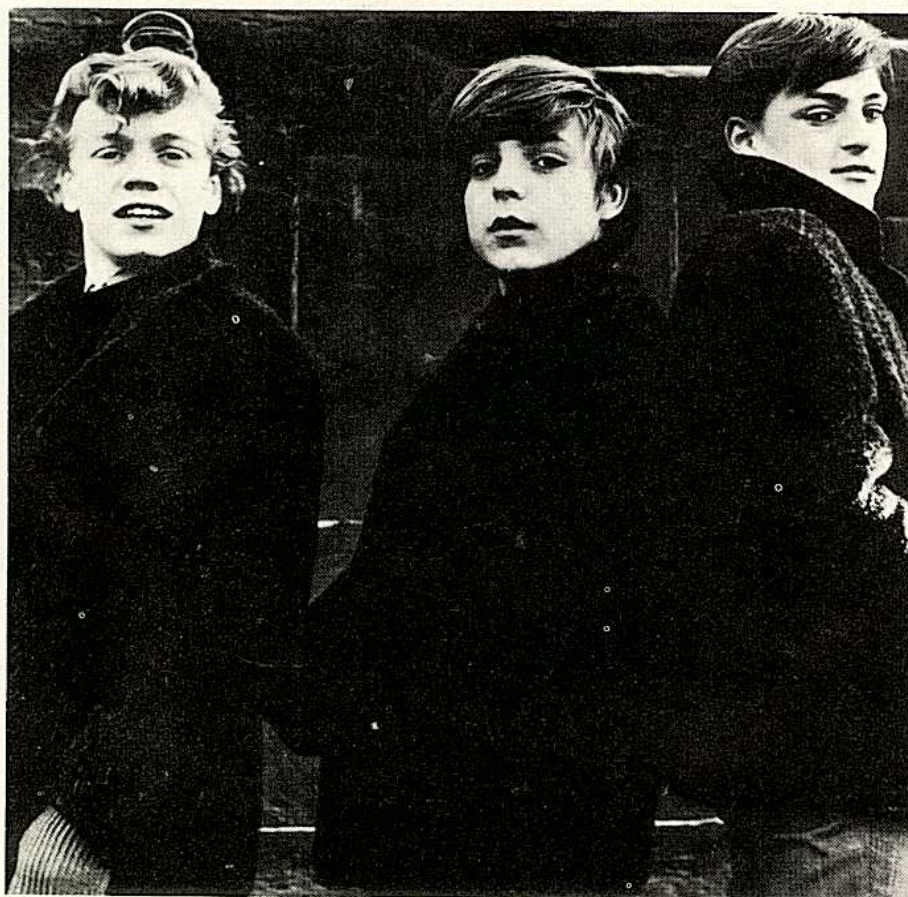

Georgie Fame – på vej til Skandinavien.

Georgie Fame and The Blue Flames har kridtet guitarer og trommer og gjort sig klar til Skandinaviensturné. Den finder sted først i juni, hvor de populære englændere optræder i bl. a. Tivoli og på Liseberg i Göteborg.

Hør, far og mor – stereofonisk lyd!

The Lollipopps
– Nr. 2 på
Sveriges
idolbarometer.

SUCCEES FOR

animals

The Animals kom til Danmark med alle tegn på tilfredshed. De havde netop modtaget en fornem anerkendelse i form af Radio Carolina's fødselsdagsklokke, som uddeles hvert år til den gruppe, som i det forløbne år har præsteret den bedste popplade. Animals fik den for „House Of The Rising Sun“.

Billedet viser forrest Eric Burdon (tv) og Hilton Valentine (th), bagest Alan Price (tv), John Steel (i midten) og Chas Chandler (th).

The Animals fik deres gennembrud med „House of The Rising Sun“, som er blevet deres hidtil største hit. I forbindelse med besøget i Danmark har BEAT haft et interview med sangeren Eric Burdon.

— Hvordan begyndte det hele?

— Vi optrådte først under navnet The Allan Price Combo, men da ingen lagde mærke til os, tog vi navneforandring til The Animals. Dette resulterede i vores første plade „Baby can I take you home“, som straks røg op

på hitlisten. Derefter fulgte en turné med rhythm'n blues-kongen Chuck Berry. Under denne turné spillede vi et nummer, der hed „House of the Rising Sun“, som mange af vore fans bad os indspille som vor næste single. Det gjorde vi. Den blev nummer 1 på al-verdens hitlister.

— Hvem har haft størst betydning for jeres karriere?

— Det er afgjort vor pladeproducer Mickie Most. Foruden at indspille vore plader, giver han os gode råd, og han er med til at arrangere vores numre. Han indspiller desuden plader med blandt andet Herman's Hermits og The Nashville Teens.

— De bliver anset for den hvide rhythm'n blues sanger, der har den mest „farvede“ stemme.

— Jeg har studeret negrenes sang og musik i mange år, og prøver ligesom dem at lægge hele min sjæl i min sang. Spontanitet er af meget stor betydning for mig. Jeg synger ikke rhythm'n blues, jeg synger bare blues. Derfor sidder jeg altid helt stille på en stol, når jeg indsynger plader. Når vi optræder for folk, giver vi alt, hvad vi har i os. Det kan vore fans bedst lide.

— Hvad synes De om fans?

— Vi holder af vore fans. Jeg kender ingen gruppe der ikke gør det. Men vi holder af dem af en særlig grund.

De er ikke så meget fans af os som af det, vi laver og måden, vi laver det på. Vi prøver på at synge blues. Det er ikke bare noget, man gør, det er noget, man må føle. Jeg føler det meget stærkt, det gør Chris Farlow og Georgie Fame også, og jeg synes vi er temmelig nær ved at få denne sande følelse frem i det, vi synger.

Vi ved, at blues er den sorte mands musik, og at den har den dybeste betydning i USA, hvor negrene bliver diskrimineret. Pigerneskriger ikke for os, men de opmuntrer og klapper.

Da vi startede, var størstedelen af vore fans drenge. Det var kun godt, for de plejer ikke at blive vilde, når de ser os.

De holder af vores stil.

Jeg tror, det er drengene, der starter med at synes om en gruppe, og så følger deres piger med. Det var i hvert fald sådan det gik for os.

Derfor er vore fans nu, piger som drenge, samlet, fordi de holder af vor musik. Vor musik og ikke vort udseende. Vi ønsker det ikke på anden måde.

— Vil jeres næste plade være præget af den bølge af folkemusik, der huserer i England i øjeblikket?

— Absolut nej. Vi har vor egen stil, og den agter vi at holde. Vores næste plade bliver en rigtig Animals-melodi.

I øvrigt er vor anden LP næsten færdig. Den indeholder blandt andet vor sidste hit „Bring It On Home To Me“. Titlen er vedtaget, den kommer til at hedde „Animal Tracks“ (dyrespor).

— Kan De nævne den største oplevelse, The Animals har haft sammen?

— Vi har haft mange oplevelser sammen, men den største er vel nok vor første tur til USA.

Vi blev modtaget i lufthavnen i New York af tusinder af fans.

Der blev stillet en bil til rådighed til hver enkelt, og i dem kørte vi rundt i New York. På taget af vognen var der et skilt, hvorpå der stod hvilken Animal, der var i den vogn.

Jeg fik en mindre forskrækkelse derovre. Jeg mødte i et fjernsynsstudie verdensmesteren i sværvægtsboksning Cassius Clay, der sagde til mig: „Du er en af disse her Animals, ikke. Husk jeg kan godt banke dig, for jeg er verdensmester i boksning.“

Vi blev dog senere fine venner.

— Hvem er Deres bedste ven i The Animals?

— Det er vor singleguitarist Hilton Valentine. Vi deler en lejlighed i Earl's Court i London.

— Hvad er gruppens største hobby?

— Vi er alle helt vilde med at fotografere. Jeg har et fotoudstyr til 3200 kr. Jeg har tænkt på at tage til Vietnam for at tage nogle gode krigsbilleder. Ikke sådan at forstå at jeg er krigsgal.

— Det sidste spørgsmål. Har The Animals nogle forbilleder og hvilke?

— Vi synes alle godt om de gamle blues-sangere som Sonnyboy Williamson, John Lee Hooker, Muddy Waters, Jimmy Reed og Memphis Slim. Af nyere kunstnere synes vi bedst om Chris Farlowe, Georgie Fame, Zoot Money og The Spencer Davis Group.

Eric Burdon (vocal) er født den 11. maj 1941. Han gik i „Newcastle School“, og tog senere en uddannelse som tegner. Hans største interesser er sang og fotografiering. Han diskuterer desuden raceproblemer med stor interesse. Eric Burdon er 171 cm høj.

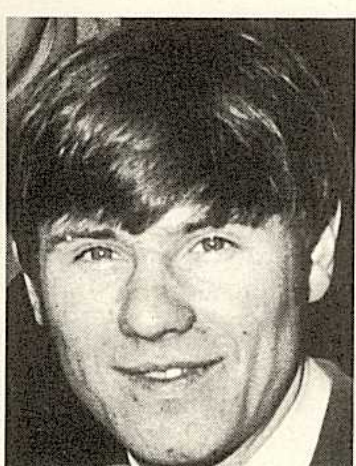
John Steel (trommer) er født i Gateshead i Durham den 4. november 1941. John Steel, som er den mest stille af The Animals, har gået i „Gateshead Grammar School“ og „College of Art“. Han blev senere uddannet som teknisk illustratør. Hans favorit er jazzmusikeren Charlie Mingus. Han elsker piger, piger, piger og atter piger.

Chas Chandler (bas) er den ældste i gruppen. Han blev født den 18. november 1938. Chas Chandler er den største i The Animals, han er 184 cm høj. Han interesserer sig meget for musik og musikinstrumenter. Han har engang været violinbygger. Han kan lide dansk øl og tiltrækkende kvinder.

Allan Price (organist og leder) er født i Jarrow den 19. april 1942. Han virker verdensfjern, når man møder ham, men er ellers venligheden selv. Allan Price har været funktionær på et kontor for indkomstskat. Som en rigtig englænder kan han lide whisky. Han er modstander af lange rejser.

Hilton Valentine (single) er født i North Shields nær Newcastle den 21. maj 1943. Hilton har tidligere været maskinarbejder. Han har en meget skarpsindig forretningssans, og han er fyldt med sjove påfund. Når de andre Animals er i byen for at more sig plejer han at blive derhjemme og slappe af. Han er 176 cm høj.

IDOLTRØJER

sommerens

beat mode

Utroligt mange læsere har spurgt, om der ikke kunne fremstilles idoltrøjer med BEAT's karakteristiske navnetræk. Andre har ønsket trøjer med forskellige idolnavne.

Dette ønske opfyldes hermed. BEAT har ladet fremstille specielle uldne fan-shirts, eller „idoltrøjer“, som vi foretrækker at kalde dem, og trøjerne sælges til en rimelig pris som postordretilbud kun gennem BEAT.

Foreløbig har vi ladet fremstille tre forskellige trøjer.

- 1) BEAT-trøjer med bladets navnetræk i sort
- 2) The Rolling Stones-trøjer
- 3) Peter Belli et Les Rivals-trøjer.

Trøjerne er fremstillet i en smuk, lysegrå farve med navnetrækkene påtrykt i sort.

Det er virkelig pæne trøjer til sommerbrug, og der er ingen tvivl om, at idoltrøjer bliver sommerens mode for fans.

Trøjerne koster kr. 33,75 — en fantastisk billig pris, ikke mindst på baggrund af kvaliteten.

Joe E. Carter's Group (Danmarks Rolling Stones) viser på billedet til venstre, hvorledes en af trøjerne ser ud. Det er Rolling Stones-trøjerne, der her vises. Desuden findes altså trøjer med Peter Belli et Les Rivals samt BEAT-trøjer med bladets karakteristiske navnetræk.

Trøjerne findes i tre størrelser (stor, mellem og lille). Læsere, som ønsker at sikre sig en eller flere trøjer, behøver kun at udfylde kuponen herunder og indsende den til BEAT, så sender vi det bestilte antal på postopkrævning.

Udfyld kuponen herunder og indsend den til:

BEAT
Gasværksvej 10 A
København V.

PS: Mærk kuverten „Idoltrøjer“.

Der er fem dages fri returret på alle trøjer. Dersom trøjerne ikke falder i smag, vil det indbetalte beløb straks blive tilbagesendt.

Bakken bakker op om CARTER'S

Joe E. Carter's Group, der ved BEAT's premiereshow i Tivolis Koncertsal blev kåret som Danmarks Rolling Stones, har på forbløffende kort tid opnået den popularitet, som mange orkestre kun forgæves drømmer om.

Engagementerne er væltet ind til de dygtige og charmerende gutter. Det mest spændende kom fra restauratør Bent Hasebart, som ejer Bakkens populære pigtrådsrestaurant „Place Pigalle“.

Her spiller i sommer så kendte grupper som Melvis and his Gentlemen, Sir Henry

and his Butlers og Dandy Swingers. Hasebart har nu også engageret Joe E. Carter's Group, som spiller her hele juni og efter en måneds ferie fra Bakken vender Carter's tilbage hele august.

Indtil da har orkestret fuldt op at gøre med at opfylde kontrakter om lørdag-søndagsoptræden, bl.a. i Sydsverige, hvor orkestret allerede efter første optræden blev fantastisk populære. Gruppens debutplade „Too much monkey-business“ er desuden på vej til at blive en salgshit.

KUPON

Klip til bladets kant eller skriv på åbent kort:

BEAT, Gasværksvej 10 A, København V.

Send mig venligst følgende Idoltrøjer på efterkrav:

..... stk trøjer med navnet **beat**
stor/mellem/lille

..... stk trøjer med navnet The Rolling Stones
stor/mellem/lille

..... stk trøjer med Peter Belli et Les Rivals
stor/mellem/lille

Jeg er indforstået med, at der betales kr. 33,75 pr. bestilt trøje ved modtagelsen.

Navn:

Adresse:

Skriv til...

Mr Henry
Beat
Gasværkvej 10A
Kbh. V.

ENDNU ET BEATLESBRYLLUP
Jeg har læst af Paul McCartney er gift med skuespillerinden Jane Asher. Hvis dette er rigtigt, er han så skilt fra hende?
Annie Dyhr

Paul McCartney og Jane Asher har kun været meget gode venner i lang tid.

FORSANGER
Vil du venligst oplyse mig om, hvad forsangeren i The Defenders hedder, og hvor gammel han er?
Golf

Han hedder Flemming Sørensen, og er 19 år.

KONTAKT
Der bor en ung mand ved siden af mig, som jeg gerne vil i kontakt med. Når jeg møder ham, smiler han så sødt til mig. Jeg håber du kan hjælpe mig. Hvad synes du om skriften?
Linda

Til spørgsmål nr. 1. Køb en vaks bikini til I mødes næste gang.
Til spørgsmål nr. 2. Skriften til mg.

DE FORELDRE
Jeg er en ung pige på 16 år. Jeg ved

ikke, hvad jeg skal gøre, mine forældre tyranserer mig. Drengene kan vældigt godt lide mig, har jeg hørt ad omveje, så derfor bliver jeg inviteret meget ud. Desværre må jeg ikke gå ud med drengene, før mine forældre ved alt om dem, så må jeg. Jeg forstår dem ikke.
Schangedine

Jeg heller ikke. Drengene, som du får lov til at gå ud med, når dine forældre kender alt om dem, er der nok ikke meget ved.

DEN ELSKOV
Jeg elsker Paul McCartney så højt, at jeg gerne ville gifte mig med ham. Hvad skal jeg gøre?
Paul fan

Piger skal ikke vise mænd for tydeligt når de har det på den måde. Derfor: Lad som ingenting, hvis du møder ham.

RENT PRIVAT
Det undrer mig meget, at der allerede i første nummer af BEAT, var brevkasse med dig og Gunilla. Hvorledes hænger det sammen?
Pia

Brevene i første nummer tog Gunilla og jeg fra vores egen fanpost. Vi tog de breve, der egnede sig bedst.

Skriv til...

Gunilla Thorn,
Beat
Gasværkvej 10A
Kbh. V.

KYSSERI
Min ven er næsten to hoveder højere end mig, så hver gang han skal kysse mig, må vi sætte os på den nærmeste stol eller bænk. Sig nu ikke, at vi skal lade være med at kysse hinanden, for det kan vi ikke.
Den lille

Har han stive knæ?

FORBUDET FOR BØRN
Hvornår må en pige begynde at gå til bal? Må hun gå, når hun lige er blevet konfirmeret? Hvad mener De.
Den ventende.

Så snart hun er stor nok til ikke at gå alene hjem.

RETURBILLET
Jeg er 14 år og stor beundrer af The Rolling Stones. Jeg har hørt noget om at de vil komme tilbage til Danmark igen. Passer det?
Victor

Der foreligger endnu ingen resultater, men The Rolling Stones stillede sig da velvilligt overfor forslaget om at vende tilbage.

KEDSOMMELIGT
Hvordan skal jeg komme i snak med en dreng, som jeg næsten ser hver dag, men han vil ikke snakke med mig, han hilser kun på mig?
B.J.

Spænd ben for ham.

FESTSTEMNING
Jeg er en ung mand på 17 år og kommer sammen med en pige på samme alder. Når vi er til fest, og vi får lidt at drikke, bliver hun så kærlig overfor de andre drenge. Hvad skal jeg gøre for at holde hende for mig selv?
Finn A.

Lade være med at drikke.

ADRESSE
Jeg kan godt lide The Defenders og ville gerne have deres adresse.
Kirsten i Holbæk

Vesterbrogade 31, København V.

HÅRREJSENDE
Hvor langt er dit hår egentlig? Fan

Så jeg kan sidde på det.

SKRIV til beat

KÆRE BEAT
Jeg synes, at der også skulle være konkurrencer i bladet, som handlede om sangere eller andre. Jette Borgwardt
Vejlevej 2
Egtved

Vi sidder og bryder vores hjerner, for at finde på et eller andet i den retning.

KÆRE BEAT
Hele bladet er et stort bedrag, lige fra prisen kr. 1,98 (skal det være en vittighed) til de få sider, det indeholder. Og Brevkasserne hvor man bare gør grin med spørgsmålene, men det er måske også meningen? Med højagtelse
Lajla

Vi håber ikke, det er at gøre grin med Lajla ved at svare: Tak for brevet.

KÆRE BEAT
Tak for Deres udmærkede blad, det eneste der er galt er, at der mangler en hit-liste.
Carsten Drasbech
Æbeltoftvej 34
Mørke

Så har du ikke set sidste nummer. Der kommer hit-liste i hvert andet nummer af BEAT.

KÆRE BEAT
Min skolekammerat og jeg har læst

jeres blad, og vi er overbevist om, at det vil blive en succes. Da vi bor på en gård langt fra by og larm, og da vi kun har lejlighed til at kunne købebladet en gang om måneden, vil vi spørge, om der er mulighed for at få det på abonnement?

Knud Werner Jensen
„Ågerlandsgård”
Firhøj Station

Desværre kan vi ikke på indeværende tidspunkt overkomme at lave en abonnementsordning. Var det ikke en idé at bestille bladet hos bladhandleren, så det lå og ventede, til måneden var gået, og I kom i nærhed af byen og larmen igen?

KÆRE BEAT
Jeg vil kun kritisere én ting i BEAT. Det er: Hvorfor beskæftiger I jer kun med de store og verdensberømte sangere og orkestre?

Jens N. Sørensen
Selde
pr. Roslev

„Vi er to piger, der gerne vil kritisere noget i BEAT, det er: Hvorfor beskæftiger I jer så lidt med de store og verdensberømte sangere og orkestre? Hellere noget mindre om de små lokale”.
Lise og Karen

KÆRE BEAT
Jeg er med i et poporkester som trommeslager. Desværre får jeg mange flere fanbreve end mine andre kammerater, og de er blevet misundelige. Svar nu ordentlig.
Hilsen J.D.

Til lykke.

KÆRE BEAT
Der kunne vel ikke komme et billede af The Sharons fra Esbjerg. Dem kan jeg vældig godt lide, for de synger og spiller virkelig godt.
En Sharons og Beatles fan

Vi lover at bringe et i de nærmeste numre.

KÆRE BEAT
Mon De kan skaffe mig nogle billeder af The Beatles og Thomas Fritsch, hvor de er i bar overkrop?
Rasmus Crone
„Frederikslust”
pr. Helsinge

Desværre, men vi har et af Gustav Winckler.

KÆRE BEAT
Det er ikke til at forstå, at I har fået sådan en succes med jeres geniale efterligning af det engelske Fabulous. F. eks. tegningen med „de rullende sten”.
DH og LLE i Struer

Den var f.eks. tegnet af vor danske tegner Kjeld Witt.

KÆRE BEAT
Jeg kan lide jeres blad, men jeg synes der mangler nogle interviews, f.eks. som „Hånden på hjertet” i Vi Unge.
Lotte

Vi Unge skal jo også have noget for sig selv. I øvrigt har vi haft flere interviews, blandt andet med Stones, P.J. Proby og i dette nummer The Animals.

KÆRE BEAT
Kan det ikke lade sig gøre at få et billede af de nye Spitfires? De er simpelthen fantastiske.
En Beat læser

Se dette nr.

KÆRE BEAT
Vi er to, der synes, at der er lidt for mange stave- og trykfejl i bladet.
Jette og Susanne
Nyk. Mors

Torben Jørgensen og Erik Haaest har meldt sig til et aftenkursus i dansk.

KÆRE BEAT
Jeg vil gerne sige mange tak for Deres nye blad. Jeg ville blive meget glad, hvis der kommer en artikel om Danny and His Royal Strings. Deres fan-club har trods alt over 1000 medlemmer.
Marianne Sørensen
Havnegade 5
Frederikssund

Vi har bedt Danny-drengene om stof og gode billeder, men har ingen fækt.

KÆRE BEAT
Hvorfor skriver De i Beat nr. 3, at Sylvia Vartan skal giftes med Johnny Hollyday den 15. juni, når der for kort tid siden stod i aviserne, at de var blevet gift?
Poul Hansen
Sejergade 115
Ålborg

Det er jo ikke første gang, et bryllup er blevet fremskyndet lidt pludseligt.

KÆRE BEAT
Her er adressen på en ny klub. Det er: Danmarks anti-Beatles klub
Mylius Erichsensvej 8
Herning.

Vi er modstandere af Elvis, Beatles o. lign., tilhængere af alle rhythm'n blues grupper, især Stones og Kinks. Eventuelle interesserede kan skrive til ovennævnte adresse og få tilsendt et spørgeskema.

Formænd: Thorkild Ellebæk
Niels Horrsen

Hermed er jeres ønske blevet opfyldt.

KÆRE BEAT
Det er vel nok et godt blad. Jeg glæder mig til den fredag, det udkommer, bare det udkom hver fredag.
Annie Henriksen

Tror I aldrig, at vi på redaktionen skal have sovn i øjnene.

GUNILLA THORN

beat

SWINGING BLUE JEANS

*
SWINGING BLUE JEANS
*

*
SWINGING BLUE JEANS
*

SWINGING BLUE JEANS

★ STAR CLUB - STEDET HVOR BEATLES FØDTE
- SE INDE I BLADET